

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 20/2012
16.3.2012

Asia Virkasuhteen irtisanomista ja virantoimituksesta pidättämistä koskeva oikaisuvaatimus

Oikaisuvaatimuksen tekijä

A, vanhempi konstaapeli

Virasto Poliisilaitos

Päätös, johon haetaan oikaisua

Poliisilaitos on päätöksellään 17.6.2011 irtisanonut A:n vanhemman konstaapelin virasta ja pidättänyt hänet virantoimituksesta välittömästi.

Päätöksen perustelujen mukaan hovioikeus oli 11.5.2011 antamallaan tuomiolla pysyttänyt käräjäoikeuden 27.9.2010 antamaan tuomioon nro 1380, jossa A:n oli todettu syyllistyneen pahoinpitelyyn 21.12.2009 ja ampumaserikokseen 22.12.2009 ja joista hänelle oli tuomittu yhteinen 50 päiväsakon suuruinen sakkorangaistus.

A:n syyksi luetut rikokset olivat omiaan vaarantamaan luottamusta poliisiin ja poliisille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon. Pahoinpitely oli kohdistunut A:n vaimoon, vaikka perheväkivallan vastustaminen oli painopisteenä poliisitoiminnassa. Lisäksi A oli pitänyt luvattomasti hallussaan käsiasetta, mikä osoitti piittaamattomuutta turvallisesta ja asianmukaisesta ampumaselupakäytännöstä. Edellä mainitut pahoinpitely ja ampumaserikos olivat sellaisia rikoksia, joiden torjumiseen poliisihallinto oli viime vuosina paneutunut tavanomaista perusteellisemmin. Poliisimiehen tekeminä mainittuja rikoksia oli pidettävä hyvin moitittavina, sillä ne väistämättä vaikuttivat ihmisten käsityksiin ja mielikuvaan siitä, miten poliisi organisaationa painopistetehtäviään

hoiti, ja myös siihen, miten asianomainen poliisimies niitä hoiti. A:n väheksyvä suhtautuminen perheväkivaltaan ja ampuma-aseisiin ei voinut olla vaikuttamatta poliisilaitoksen arvioon hoitaa niitä koskevia virkatehtäviä asianmukaisesti. Lisäksi A:n aiheeton poliisilaitoksen virkamiesten mustamaalaus ja vastuun vierittäminen ampuma-aserikoksesta heille, ei ollut omiaan herättämään työnantajan luottamusta siihen, että hän pystyisi hoitamaan virkatehtävänsä asianmukaisesti ja kantamaan niistä hänelle kuuluvan vastuun. A:n teot osoittivat hänet siinä määrin soveltumattomaksi tehtävänsä, ettei virantoimitusta voitu jatkaa, minkä vuoksi poliisilaitos oli pidättänyt A:n virantoimituksesta.

Oikaisuvaatimus

Poliisilaitoksen päätös on kumottava.

Asiassa on järjestettävä suullinen käsittely.

Perusteet

A:ta ei ollut kuultu ennen irtisanomispäätöstä. A ei ollut sairautensa ja sen aiheuttaman merkittävästi alentuneen psyykkisen toimintakykynsä takia pysynyt valmistautumaan kuulemiseen, antamaan asiassa kirjallista lausumaa taikka saapumaan kuulemistilaisuuteen. Irtisanomispäätös tuli kumota jo kuulemisvirheen perusteella. A ei ollut kuulemiskutsussa saanut tietoa irtisanomiseen vaikuttaneesta poliisilaitoksen mustamaalaus -väitteestä.

Irtisanomispäätös perustui hovioikeuden tuomioon, joka ei ollut lainvoimainen. Ottaen huomioon syyttömyysolettama virkamiestä ei voitu rikokseen syyllistymisen johdosta irtisanoa, ennen kuin rikostuomio oli lainvoimainen.

A:n irtisanomiseksi ei ollut erityisen painavia syitä. A:ta ei ollut aikaisemmin rangaistu tai varoitettu virkamiesoikeudellisesti. A ei ollut esimiesasemassa, joten hänen vapaa-ajalla tapahtunutta käyttäytymistään tuli arvioida lievemmin kuin esimiesasemassa olevan virkamiehen käyttäytymistä.

A ei ollut syyllistynyt rikoksiin virantoimituksessa. Epäilyksenalaisilla teoilla ei ollut myöskään välitöntä tai konkreettista yhteyttä A:n virkatehtäviin. Tuomion perusteena ollut ampuma-ase oli ollut A:n hallussa poliisiviranomaisen tieteen oman laiminlyönnin seurauksena. Poliisilaitos ei ollut menetellyt lain mukaisesti, vaan jättänyt aseensa siinä tietoisena A:n haltuun. Pahoinpitelyssä oli ollut kyse hallintaotteella tapahtuneesta ranteen taivuttamisesta alaspäin ilman, että se olisi tai olisi voinut aiheuttaa terveyden vaaraa. A oli sopinut pahoinpitelyrikoksen virallisessa sovittelussa. A:n saama rangaistus oli lievä.

Joka tapauksessa irtisanominen oli olosuhteet kokonaisuutena huomioon ottaen kohtuutonta ja suhteellisuusperiaatteen vastaista. A olisi tullut irtisanomisen asemesta erottaa virantoimituksesta määrääjäksi.

Päätöksentekoon osallistunut apulaispoliisipäällikkö B oli ollut siten esteellinen, että päätös tuli kumota. B oli samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien virantoimituksesta pidättämisten yhteydessä toiminut tavalla, jonka johdosta A piti B:tä esteellisenä myös tässä asiassa. B oli asian 8/2010 yhteydessä antanut virkamieslautakunnalle väärää tosiasiatietoa A:n ja hänen puhe- linkeskustelun 5.1.2010 sisällöstä ja pyrkinyt salaamaan virkamieslau-

takunnalta päätöksenteon perusteena olleita asiakirjoja sekä jättänyt selvittämättä, voitiinko lievää pahoinpitelyä koskevaa kihlakunnansyyttäjän päätöstä 2.7.2010 käyttää virantoimituksesta pidättämisen perusteena.

A:ta ei ollut myöskään kohdeltu yhdenvertaisesti muiden poliisimiesten kanssa, jotka olivat saaneet vakavammissakin rikosasioissa jatkaa virassa.

Asian käsittely ja selvittäminen

Poliisilaitos on antanut vastineen ja vaatinut, että oikaisuvaatimus hylätään. Poliisilaitos on pitänyt suullisen käsittelyn järjestämistä tarpeettomana.

A:lle oli varattu tilaisuus tulla kuulluksi. Lääkärintodistuksessa 6.6.2011 ei ollut otettu mitään kantaa siihen, että A ei olisi voinut toimittaa kirjallista vastinetta 6.6.2011 mennessä.

Hallinnolliset toimenpiteet virkamiestä kohtaan eivät edellyttäneet lainvoimaista päätöstä, vaikka toimenpiteen perusteena oli virkamiehen syyllistyminen rikokseen. Edellytyksenä oli ainoastaan, että toimenpiteen peruste oli riittävästi selvitetty.

A:n ampuma-aserikoksessa ei ollut lieventäviä seikkoja. A:n pahoinpitelyä ei ollut pidetty vähäisenä. A:n syyksiluettut rikokset olivat luonteeltaan sellaisia, että A:n irtisanomiseen oli erityisen painava syy. Irtisanominen ei ollut kohtuutonta tai suhteellisuusperiaatteen vastaista.

B ei ollut ollut esteellinen osallistumaan asian käsittelyyn.

Poliisilaitos ei ollut loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta, vaan antanut toiselle virkavelvollisuuden rikkomiseen 2.9.2005 - 3.10.2006 syyllistyneelle poliisimiehelle kirjallisen varoituksen. Virkamiesoikeudellinen toimenpide oli jouduttu arvioimaan toisin johtuen toisen poliisimiehen teoista kuluneesta pitkästä ajasta.

A on antanut vastaselityksen, johon hän on oheistanut kaksi lääkärinlausuntoa.

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN RATKAISU

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 14 §:n 2 momentin mukaan virkamiehen on käytäytävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Poliisilain 9 c §:n mukaan poliisimiehen on virassa ja yksityiselämässään käytäytävä siten, ettei hänen käyttäytymisensä ole omiaan vaarantamaan luottamusta poliisille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon. Arvioitaessa poliisimiehen käyttäytymistä otetaan huomioon myös hänen asemansa ja tehtävänsä poliisihallinnossa.

Valtion virkamieslain 25 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen ei saa irtisanoa virkasuhdetta virkamiehestä johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole erityisen painava. Mainitun pykälän 3 momentin mukaan irtisanominen on tehtävä tässä pykälässä tarkoitetulla perusteella kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun irtisanomisen peruste on tullut viranomaisen tietoon.

Valtion virkamieslain 40 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan virkamies voidaan pidättää virantoimituksesta välittömästi irtisanomisen jälkeen, jos irtisanomisen perusteena oleva teko tai laiminlyönti osoittaa virkamiehen siinä määrin soveltumattomaksi tehtävänsä, ettei virantoimitusta voida jatkaa tai jos virantoimituksen jatkuminen irtisanomisajan voi vaarantaa kansalaisen turvallisuuden.

Valtion virkamieslain 66 §:n 2 momentin mukaan ennen kuin virkamies pidätetään virantoimituksesta, on virkamiehelle varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Hallintolain 27 §:n 1 momentin mukaan virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn eikä olla läsnä sitä käsiteltäessä, jos hän on esteellinen.

Hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu.

Hallintolain 34 §:n 1 momentin mukaan asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun. Saman lain 36 §:n mukaan asianosaiselle on ilmoitettava kuulemisen tarkoitus ja selityksen antamiselle varattu määräaika. Kuulemistä koskevassa pyynnössä on tarvittaessa yksilöitävä, mistä seikoista selitystä pyydetään. Asianosaiselle on toimitettava kuulemisen kohteena olevat asiakirjat alkuperäisinä tai jäljennösinä taikka varattava muutoin tilaisuus tutustua niihin.

Hallintolain 33 §:n 1 momentin mukaan asiakirjan täydentämistä, selityksen antamista ja selvityksen esittämistä varten on asetettava asian laatuun nähden riittävä määräaika. Saman pykälän 2 momentin mukaan asianosaiselle on ilmoitettava, ettei määräajan noudattamatta jättäminen estä asian ratkaisemista. Määräaikaa voidaan asianosaisen pyynnöstä pidentää, jos se on tarpeen asian selvittämiseksi.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Kuuleminen ja laillinen este

Asiassa saatu selvitys

Oikaisuvaatimuksen alaisen päätöksen mukaan A:lle on varattu tilaisuus tulla kuulluksi 30.5.2011 hänelle 20.5.2011 tiedoksiannetulla kutsulla. Kutsussa ir-

tisanomisperusteeksi on esitetty A:n syyllistyminen pahoinpitelyyn 21.12.2009 ja ampuma-aserikokseen 22.12.2009. Kutsun liitteenä on ollut edellä mainituista teoista hovioikeuden 11.5.2011 antama tuomio dnro R 10/974. A:n 30.5.2011 sähköpostilla lähettämän pyynnön vuoksi poliisilaitos oli siirtänyt asian käsittelyn tapahtuvaksi 6.6.2011 uhalla, että asia ratkaistaan, jos A ei saavu henkilökohtaisesti paikalle tai toimita vastinettaan kysymyksessä olevaan päivään mennessä. A ei ollut toimittanut poliisilaitokselle vastinetta eikä saapunut henkilökohtaisesti kuultavaksi. Hän oli 6.6.2011 toimittanut ennen virka-ajan päättymistä lääkärintodistuksen, jonka mukaan hän oli ollut estynyt saapumasta henkilökohtaisesti kuulemistilaisuuteen.

Poliisilaitos ei ollut kuitenkaan huomionnut lääkärintodistuksessa mainittua estettä, koska A:lle oli jo aikaisemmin varattu tilaisuus tulla kuulluksi ja koska asian käsittelyä oli siirretty hänen omasta pyynnöstään edellä mainituin uhin. Poliisilaitos on katsonut, että A:lla ei ollut ollut estettä toimittaa kirjallista vastinetta kumpaakaan käsittelyyn eikä estettä saapua henkilökohtaisesti 30.5.2011 käsittelyyn.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Kuulemiskutsussa ei ole nimenomaisesti mainittu, että irtisanomispäätöksen perusteluna on käytetty A:n aiheetonta poliisilaitoksen virkamiesten mustamaalausta ja vastuun vierittämistä ampuma-aserikoksesta heille. A on puolustautuessaan ampuma-aserikosta koskevaa syytettä vastaan todennut sopineensa lupaviranomaisen kanssa, että hän saa pitää asetta hallussaan kunnes aseeseen saantoperusteet saatiin selvitettyä. Hän on aikaisempien virantoimittamisesta pidättämisiensä yhteydessä oikaisuvaatimuksissaan virkamieslautakunnalle todennut, että poliisilaitos ei ollut menetellyt lain mukaisesti, vaan jättänyt aseeseen tarkoituksella A:n haltuun sekä tehnyt esteellisyysväitteitä.

Virkamieslautakunta kuitenkin toteaa, että nämä seikat eivät voi olla irtisanomisen perusteena. A:n menettely rikosasiassa on myös ilmennyt kuulemiskutsun liitteenä olevasta hovioikeuden tuomiosta. Näin ollen asiassa ei ole tältä osin tapahtunut menettelyvirhettä.

Poliisilaitokselle 6.6.2011 toimitettu lääkärintodistus 6.6.2011 osoittaa A:n olleen sairautensa vuoksi kykenemätön poliisin työhön ainakin ajalla 6. - 12.6.2011 sekä kykenemätön saapumaan kuultavaksi vaikean väsymyksen ja uupumuksen takia. Lääkärintodistuksen 27.10.2011 mukaan A on ollut ajalla 6. - 20.6.2011 kykenemätön matkustamaan pitkää matkaa tai puolustamaan itseään oikeudessa sairautensa ja sen hoitoon käytettyjen lääkkeiden vuoksi.

A:n sairaus on ilmennyt kuulemiskutsun tiedoksisaannin jälkeen ja on liittynyt lääkärintodistuksen 30.6.2011 mukaan työpaikan ongelmiin. Asiassa ei ole esitetty selvitystä siitä, että A olisi sairautensa vuoksi ollut estynyt noudattamasta kehoitusta saapua kuulemistilaisuuteen 30.5.2011 tai antaa tuolloin kirjallinen vastaus. A:n kuulemisajankohtaa on 30.5.2011 lykätty hänen omasta pyynnöstään 6.6.2011 saakka ja hänelle on ilmoitettu, että määräajan noudattamatta jättäminen ei estä asian ratkaisemista. Lääkärintodistuksessa 6.6.2011 ei ole esitetty arviota siitä, milloin kuuleminen voitaisiin A:n terveydentilan järkkymättä toimittaa tai olisiko A voinut toimittaa asiassa kirjallisen vastineen. Kuulemistilaisuutta ei tämän kaltaisen terveydellisen syyn vuoksi virkamieslautakunnan käsityksen mukaan voida siirtää epämääräiseksi ajaksi. A:lla olisi

ollut mahdollisuus antaa asiassa vastineensa halutessaan myös kirjallisena itse tai asiamiehen välityksellä. Vastineen antamista varten on myös asetettu asian laatuun nähden riittävä määräaika. Näissä olosuhteissa irtisanomispäätöksen antamisessa ei ole tapahtunut sellaista kuulemisvirhettä, jonka nojalla irtisanomispäätös olisi kumottava.

Esteellisyyttä koskevat väitteet

Asiassa saatu selvitys

Poliisilaitoksen vastineeseen oheistettujen aikaisempien asioiden käsittelyihin liittyneiden vastineiden 10.1.2011 (asia 151/2010) ja 7.4.2011 (asia 19/2011) mukaan B:n ja A:n 5.1.2010 käymän puhelinkeskustelun sisällön kirjaukset poliisilaitoksen vastineissa ovat perustuneet B:n muistikuviiin keskustelusta. B ei ollut tallentanut tai dokumentoinut käytyä keskustelua. Poliisilaitoksella ei ole ollut missään vaiheessa mahdollisuus tutustua A:n esittämän nauhoituksen sisältöön, sillä nauhoitusta tai siitä mahdollisesti tehtyä purkua ei ollut toimitettu poliisilaitokselle muun muassa siinä yhteydessä, kun virkamieslautakunta edellisten päätösten yhteydessä on pyytänyt poliisilaitoksen vastinetta, eikä siten mahdollisuutta oikaista asiaa. B ei ole tarkoituksellisesti muistanut käymäänsä keskustelua tietyn sisältöiseksi, vaan hänelle on jäänyt oma muistikuva hänen mielestään jossakin määrin sekavahkosta puhelinkeskustelusta A:n kanssa. Poliisilaitoksella ei myöskään ollut mitään syytä salata virkamieslautakunnalta A:n vaimon ja tyttären kuulustelukertomuksia, joissa kuvatut pahoinpitelyt olivat olleet perusteena viran toimituksesta pidättämiselle. Lisäksi poliisilaitoksella ei ollut ollut erityistä tarvetta ryhtyä selvittämään kihlakunnansyyttäjän päätöksen 2.7.2010 oikeellisuutta, koska päätöksen perustelut olivat vastanneet sitä, mitä esitutkinnassa oli käynyt ilmi.

A on vastaselityksessään todennut, että B ei ollut yksinomaan allekirjoittanut kuulemiskirjettä, vaan käynnistänyt irtisanomista koskevan menettelyn.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

A:n mukaan päätöksen tekoon osallistunut virkamies on ollut esteellinen hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisen yleislausekkeeseen perusteella.

Virkamieslautakunta toteaa, että lainkohdassa tarkoitettun syyn on oltava ulkopuolisen havaittavissa ja sen puolueettomuutta vaarantavan vaikutuksen tulee olla suunnilleen samanasteinen kuin erikseen määritellyissä esteellisyysperusteissa. Oikeuskäytännössä on myös katsottu, että palautuspäätöksen perusteella uuteen käsittelyyn palautetun asian uudelleen käsitelleet virkamiehet eivät ole esteellisiä.

Koska B ei ole tehnyt puhelinkeskustelusta 5.1.2010 muistiinpanoja, virkamieslautakunta pitää selvänä, ettei B ole voinut myöskään muistaa tarkalleen puhelinkeskustelun sisältöä. Puhelinkeskustelun sisällöllä ei myöskään ole ollut merkitystä virkamieslautakunnan päätöstä 17.9.2010 nro 60/2010 tehtäessä. Toisaalta poliisilaitos ei ole toiminut riittävän huolellisesti, kun se on kirjannut vastineeseensa totuudenvastaisen tiedon, jota se ei ole voinut mistään varmistaa. Virkamieslautakunta kuitenkin katsoo, että asiassa on jäänyt selvittämättä että poliisilaitos olisi tarkoituksellisesti antanut väärää tosiasiatietoa

A:n ja apulaispoliisipäällikkö B:n puhelinkeskustelun 5.1.2010 sisällöstä. Poliisilaitoksella ei ole myöskään ollut erityistä velvollisuutta selvittää kihlakunnan syyttäjän päätöksen 2.7.2010 oikeellisuutta. Asiassa on jäänyt myös selvittämättä, että B olisi toiminut vastoin hallinnon objektiviteettiperiaatetta. B:n ei voida katsoa tässä asiassa toimineen siten, että hänen puolueettomuutensa on vaarantunut ja hän siten olisi ollut esteellinen osallistumaan asian käsitteilyyn.

Irtisanominen ja virantoimituksesta pidättäminen

Asiassa saatu selvitys

Käräjäoikeus on 27.9.2010 tuominnut A:n pahoinpitelystä 21.12.2009 ja ampuma-aserikoksesta 22.12.2009 yhteiseen 50 päiväsakon suuruiseen sakkorangaistukseen. Tuomion mukaan A on syyllistynyt pahoinpitelyyn tekemällä ruumiillista väkivaltaa vaimolleen C:lle puristamalla C:tä kurkusta sekä puristelemalla C:tä käsistä aiheuttaen C:lle punoitusta kaulalle. Muilta osin syytteen teonkuvaus on jäänyt toteen näyttämättä. Edelleen tuomion mukaan A on myös ampuma-aselain vastaisesti pitänyt hallussaan FN pistoolia ilman sen hallussapitoon oikeuttavaa lupaa. A on ollut ostamassa asetta eräältä kuolinpesältä ja hänellä on ollut aseeseen hankkimislupa, jonka voimassaolo on päättynyt 27.9.2002. A ei kuitenkaan ole ostanut asetta kuolinpesältä, mutta on siitä huolimatta pitänyt asetta hallussaan hankkimatta aseensa hallussapitoon tarvittavaa lupaa. Käräjäoikeus on katsonut, että ammattinsa puolesta A:n on tullut olla tietoinen siitä, kuinka aseensa kanssa on tullut menetellä. Hovioikeus on tuomiollaan 11.5.2011 katsonut, että A on syyllistynyt pahoinpitelyyn tekemällä ruumiillista väkivaltaa C:lle väentämällä tätä kädestä. Teosta on aiheutunut C:lle kipua. Muilta osin syytteen teonkuvaus on jäänyt näyttämättä. Hovioikeus ei ole muuttanut syyksilukemista ampuma-aserikoksen osalta eikä käräjäoikeuden antamaa sakkorangaistusta.

Hovioikeudessa on pahoinpitelyn osalta esitetty sovittelusopimus 9.6.2010.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Poliisilaitos on voinut, kun otetaan huomioon valtion virkamieslain 25 §:n 3 momentin aikarajoitus, tehdä irtisanomispäätöksen ennen kuin hovioikeuden tuomio on tullut lainvoimaiseksi. Rikosoikeudellisella syyttömättömyysoletalla ei ole merkitystä virkamiehen irtisanomisasiassa.

A on käräjäoikeuden ja hovioikeuden tuomioiden mukaan syyllistynyt pahoinpitelyyn ja ampuma-aserikokseen. Asian rikosoikeudellinen arviointi ei kuulu virkamieslautakunnan toimivaltaan eikä virkamieslautakunnalla tästä syystä ole edellytyksiä arvioida A:n menettelyä tai tekojen laatua toisin. Virkamiesoikeudellinen päätöksenteko ei kuitenkaan ole suoraan sidoksissa rikosoikeudelliseen arvioon, vaan rikollisen teon laatu, vakavuus ja itse tekoon johtaneet olosuhteet on otettava yhtenä näkökulmana huomioon myös punnittaessa, muodostaako teko perusteen irtisanomiselle ja virantoimituksesta pidättämiselle.

Harkittaessa valtion virkamieslain 25 §:ssä säädetyn erityisen painavan syyn edellytyksen täyttymistä on otettava huomioon perustuslain 21 §:stä johdettavissa oleva ja hallintolain 6 §:stä ilmenevä suhteellisuusperiaate. Irtisanomi-

sen on siten oltava oikeasuhtainen seuraus sen perusteena olevaan tekoon nähden. Asiaa arvioitaessa on myös otettava huomioon perustuslain 6 §:stä ilmenevä yhdenvertaisuusperiaate.

Poliisimiehen syyllistymistä pahoinpitelyrikokseen tai ampuma-aserikokseen on pidettävä moitittavina tekoina. Ottaen huomioon poliisilain 9 c § myöskään sitä, että teot ovat tapahtuneet A:n vapaa-ajalla, ei ole pidettävä asiaa lieventävänä seikkana. Kuitenkin tässä tapauksessa A:n pahoinpitelyssä on ollut kysymys hallintaotteella tapahtuneesta ranteen taivuttamisesta alaspäin. Vaikka teosta on aiheutunut C:lle kipua, on asiassa otettava huomioon lieventävänä seikkana se, että C ja A ovat sovittelussa sopineet asian. A:n tekoa onkin tältä osin tarkasteltava enemmänkin yksittäisenä satunnaisena tapahtumana kuin käytöksenä, joka heikentäisi yleisön tuntemaa luottamusta koko poliisilaitokseen. Ampuma-aserikoksen osalta virkamieslautakunta toteaa, että saadun selvityksen mukaan aseluvan hankkimatta jättäminen on aikanaan johtunut siitä, etteivät myyjinä toimineet kuolinpesän osakkaat eivät olleet toimittaneet aseiden luovutustodistuksia. Ase on jäänyt A:n haltuun ja hänen olisi pitänyt hoitaa lupa-asiat kuntoon. A:ta ei ole saadun selvityksen mukaan aikaisemmin rangaistu.

Edellä mainittuihin seikkoihin on kiinnitettävä huomiota arvioitaessa A:n käyttäytymistä ja sopivuutta jatkaa poliisimiehen tehtävissä, ja samoin siihen, onko työnantajan valitsema virkamiesoikeudellinen seuraamus ankaruudeltaan oikeasuhteinen tässä tilanteessa. Kun hallinnon suhteellisuusperiaate edellyttää, että virkamieheen kohdistettavan seuraamuksen on oltava oikeassa suhteessa hänen moitittavaan käyttäytymiseensä, on irtisanominen näissä olosuhteissa liian ankara seuraamus. Asiaan vaikuttavia näkökohtia kokonaisuutena arvioituaan lautakunta katsoo, että poliisilaitoksella ei ole ollut erityisen painavaa syytä A:n irtisanomiseen. Asian näin päättyessä poliisilaitoksella ei myöskään ole ollut laillista perustetta pidättää A:ta virantoimituksesta.

Suullinen käsittely

Suullisen käsittelyn toimittaminen on asian lopputulokseen nähden tarpeetonta.

Päätös

Virkamieslautakunta hyväksyy oikaisuvaatimuksen ja kumoaa poliisilaitoksen päätöksen sekä irtisanomisen että virantoimituksesta pidättämisen osalta.

Virkamieslautakunta hylkää A:n vaatimuksen suullisen käsittelyn toimittamisesta.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 § 2 mom, 25 § 2 mom ja 3 mom, 40 § 2 mom 4 kohta, 51 § ja 66 §
 Poliisilaki 9 c §
 Hallintolaki 6 §, 27 §, 28 §, 33 §, 34 § ja 36 §

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Varapuheenjohtaja

Heikki Kulla

Esittelijä

Petteri Plosila

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja siihen osallistuivat varapuheenjohtaja Kulla jäsenet Paanetoja, Äijälä, Isomäki, A. Nieminen, M. Nieminen sekä varajäsenet Janas ja Tarnanen.